

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: آذرخش اذرخش

۰۷ فبروری ۲۰۱۸

اعلام حمایت از

« بیانیه مشترک در باره حداقل دستمزد در سال ۱۳۹۷ »

اتحاد و همبستگی کارگران و مبارزه مشترک و مستقل آنان مهم ترین شرط برای دستیابی به حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی طبقه کارگر است. با پای بندی به چنین اصلی، ما امضاء کنندگان زیر پشتیبانی کامل خود را از بیانیه مشترک مؤرخ ۱۵ بهمن ماه [دلو] سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، گروه اتحاد بازنشستگان ..... اعلام می کنیم.

این بیانیه ضرورت دستیابی به حداقل دستمزد به میزان ۵ میلیون تومان در ماه برای سال ۱۳۹۷ را با واقع بینی، روشنگری و منطق انکار ناپذیر بر اساس واقعیات اجتماعی و شرایط زندگی طبقه کارگر مطرح می کند. ماهمه کارگران و تشکل های مستقل کارگری، همه معلمان سطوح مختلف آموزشی و تشکل های مستقل آنان، کارکنان مزدی بیمارستان ها، کارمندان زحمتکش مؤسسات دولتی و خصوصی، سازمان های مبارز و مستقل زنان، دانشجویان و روشنفکران متعهد را به حمایت از « بیانیه مشترک در باره حداقل دستمزد در سال ۱۳۹۷ » که متن آن در زیر آورده می شود فرا می خوانیم.

زنده باد اتحاد و همبستگی همه کارگران

پیروز باد مبارزه مشترک کارگران برای حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی طبقه کارگر و زحمتکشان

پرتوان باد مبارزه کارگران برای تحقق خواست حداقل دستمزد به میزان ۵ میلیون تومان در ماه

کارگران پروژه های پارس جنوبی

جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیشک

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

۱۶ بهمن ماه [دلو] ۱۳۹۶

بیانیه مشترک در باره حداقل دستمزد در سال ۱۳۹۷

روند تصمیم‌گیری در باره تعیین حداقل دستمزد ۱۳۹۷ و افزایش عمومی مزدها در شرایطی آغاز می‌شود که به گفته برخی از دست‌اندرکاران دولتی کارد به استخوان مردم، به ویژه کارگران و حقوق‌بگیران رسیده است. امسال نیز، مانند سال‌های گذشته، در مذاکرات مربوط به مزد و تصمیم‌گیری در مورد یکی از بنیادی‌ترین مسائل زندگی کارگران و حقوق‌بگیران نمایندگان واقعی آن‌ها حضور ندارند، و به روال سال‌های گذشته، مقامات دولتی و نمایندگان کارفرمایان در نهادهای تعیین‌مزد یک‌جانبه به نفع دولت و کارفرمایان تصمیم می‌گیرند.

در سال ۱۳۹۶، باز هم قدرت خرید کارگران به شدت سقوط کرده، ایمنی کار و اطمینان به آینده، بیش از پیش به وخامت گرایده و یکه‌تازی و خودکامگی کارفرمایان بنگاه‌های خصوصی و دولتی، که از حمایت دستگاه‌های قضائی و انتظامی و امنیتی برخوردارند، ابعاد گسترده‌تر و خشن‌تری به خود گرفته است. هر اعتراض کارگری به شرایط نامناسب در محیط کار با برخورد امنیتی و پولیسی مواجه می‌شود. جمعیت بیکاران به ۶ میلیون نفر می‌رسد که اکثریت مطلق آنها حقوق‌بیکاری دریافت نمی‌کنند. به رغم وعده‌های داده شده در مورد ایجاد اشتغال، هر روز بر شمار انبوه بیکاران افزوده می‌شود. حقوق صدها هزار کارگر در بنگاه‌های صنعتی و اداری خصوصی و دولتی ماه‌ها به تعویق می‌افتد و کارفرماها با استفاده از ظرفیت‌های نهفته در قانون و حمایت دستگاه قضائی از پرداخت مزد نیروهای کار سرباز زده و کارگران معترض را اخراج و به شلاق و زندان محکوم می‌کنند. انواع تبعیض‌های جنسیتی، مذهبی، ملی و قومی در محیط کار بیداد می‌کند. استفاده غیر انسانی از کار کودکان و بازنشستگان با مزدهائی بسیار کمتر از حداقل مصوب و همچنین با اعمال دستمزدهای نابرابر به زنان کارگر نسبت به مردان و اعمال ستم مضاعف بر بخش بزرگی از طبقه کارگر، بر شدت سرکوب دستمزدها می‌افزاید.

در بحث حداقل دستمزد کارگران و سطح عمومی مزدها در ایران، با واقعیت‌های انکارناپذیری روبه‌رو هستیم که بر زندگی تمامی حقوق‌بگیران حاکم است و به روشنی تمام خود را نشان می‌دهد؛ برخی از آنها چنین اند:

۱- طبق سند بررسی هزینه خانوار بانک مرکزی برای سال ۱۳۹۵، متوسط هزینه یک خانوار شهری با میانگین ۳/۳۳ (سه و سی و سه صدم) نفر معادل ۳ میلیون و ۲۷۵ هزار تومان در ماه اعلام گردید. این مبلغ برای خانوار شهری ۴ نفره به بیش از ۳ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در ماه می‌رسد. به منظور برآورد مزد و حقوق لازم برای تأمین زندگی یک خانوار شهری ۴ نفره در سال ۱۳۹۷، باید تورم سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ را هم در محاسبه بگنجانیم. در این صورت حداقل دستمزد لازم برای تأمین زندگی یک خانوار ۴ نفره در سال ۱۳۹۷ به ۵ میلیون تومان در ماه بالغ می‌گردد. اقتصاد ایران به رغم تمام نابسامانی‌ها و کاستی‌هایش توان پرداخت چنین مزدی را دارد و توجیحات مقامات دولتی در رابطه با عدم توان پرداخت این مبلغ فریبکاری بیش نیست.

۲- بانک مرکزی و مرکز آمار هر سال تورم را کمتر از تورم واقعی اعلام می‌کنند. حتی اگر از سال ۱۳۵۸ تاکنون مزدها به تناسب تورمی که بانک مرکزی اعلام می‌کند افزایش یافته بودند باز هم دستمزد حداقلی که به این ترتیب برای سال ۱۳۹۷ ممکن است تعیین گردد از خط فقر مطلق در این سال که ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان می‌باشد؛ پائین‌تر خواهد بود.

۳- حداقل دستمزد، و به طور کلی سطح مزدها در ایران، یکی از پائین‌ترین‌ها در جهان است و این در حالی است که قیمت بسیاری از اقلام کالاهای مصرفی و خدمات - حتا دولتی- با قیمت‌های جهانی برابری می‌کند. با توجه به همه آنچه گفته شد از نظر امضاءکنندگان این بیانیه، حداقل دستمزد سال ۱۳۹۷ نمی‌تواند از ۵ میلیون تومان در ماه کمتر باشد.

ما از همه کارگران، معلمان، پرستاران و دیگر کارکنان بیمارستان ها و درمانگاه ها، از تمام کارمندان زحمتکش مؤسسات خصوصی و دولتی، از تمام بازنشستگان در سراسر کشور دعوت می کنیم خواست حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان را با همه کارگران و مزدبگیران به پیش ببرند و بحق بودن، ضرورت و امکان آن را توضیح دهند.

سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه

گروه اتحاد بازنشستگان

۱۵ بهمن [دلو] ۱۳۹۶